



# DZIENNIK URZĘDOWY

## MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA.

Nr. 8.

15 maja 1936 r.

### TREŚĆ:

#### ZARZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 maja 1936 r. w sprawie przeniesienia ksiąg hipotecznych z wydziału hipotecznego Sądu Okręgowego w Białymstoku do powiatowego wydziału hipotecznego przy Sądzie Grodzkim w Bielsku Podlaskim . . . . . 81

#### OKÓLNIKI:

Nr. 1792/I. C./36 w sprawie ogłoszeń w Monitorze Polskim wpisów do rejestru handlowego . . . . . 82  
 Nr. 1793/II. G. S./36 w sprawie pieczęci urzędowych komorników . . . . . 82  
 Nr. 1794/I. C./36 w sprawie wykonywania egzekucji przez komorników . . . . . 82  
 Nr. 1795/I. C./36 w sprawie stosowania taksy za czynności komorników . . . . . 83

#### KOMUNIKATY:

w sprawie obrotów za pośrednictwem P. K. O. i pokrywania kosztów przekazywania należności służbowych . . . . . 85  
 w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych . . . . . 86

#### RUCH SŁUŻBOWY:

Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich . . . . . 87

ADWOKATURA . . . . . 87

BIBLIOGRAFJA . . . . . 87

SPROSTOWANIE . . . . . 88

### ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 9 maja 1936 r.

w sprawie przeniesienia ksiąg hipotecznych z wydziału hipotecznego Sądu Okręgowego w Białymstoku do powiatowego wydziału hipotecznego przy Sądzie Grodzkim w Bielsku Podlaskim.

§ 1. Na mocy art. 11 i 12 przepisów hipotecznych 1825 r. (Dz. Praw t. IX str. 355), art. 29, ustęp ostatni, przepisów hipotecznych

1818 r. (Dz. Praw tom V str. 296) i art. 271 U. S. P. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863), wszystkie książki hipoteczne, znajdujące się w wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Białymstoku, dotyczące nieruchomości wiejskich małej wartości, to jest nieruchomości o obszarze, nie przewyższającym 50 ha, położonych w granicach właściwości wydziału hipotecznego w Bielsku Podlaskim (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 11, poz. 76, § 2), winny być przeniesione z wydziału hipotecznego Sądu Okręgowego w Białymstoku do powiatowego wydziału hipotecznego przy Sądzie Grodzkim w Bielsku Podlaskim.

§ 2. Wszystkie książki hipoteczne, założone na mocy ustawy o scalaniu gruntów i znajdujące się w wydziale hipotecznym Sądu Okręgowego w Białymstoku, winny być również przeniesione z tegoż wydziału hipotecznego do powiatowego wydziału hipotecznego przy Sądzie Grodzkim w Bielsku Podlaskim (ustawa o scalaniu gruntów — Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833, art. 46).

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1936 r.

Minister Sprawiedliwości:  
Czesław Michałowski

#### OKÓLNIK Nr. 1792 /I. C./36

w sprawie ogłoszeń w Monitorze Polskim wpisów do rejestru handlowego.

##### Do sądów rejestrowych.

Treść ogłoszeń rejestrowych, zamieszczanych w Monitorze Polskim, wskazuje, że sądy, redagując ogłoszenia, nie stosują się nadal do obowiązujących przepisów.

Już w okólniku Nr. 1778/I.C./35 (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości z 1935 r. Nr. 22) podkreśliłem konieczność prawidłowego redagowania ogłoszeń rejestrowych jako okoliczność, mającą dla kupców ze względu na koszt ogłoszeniowe znaczenie szczególne.

Przypominając ten okólnik, zwracam ponownie uwagę Panów Sędziów, prowadzących rejestr handlowy, aby przy ustalaniu treści ogłoszeń liczyli się z ich kosztem. Ogłoszenia te będą dla kupców mniej uciążliwe, jeżeli będą zamieszczane w Monitorze Polskim grupami, przyczem części wspólne dla wszystkich ogłoszeń będą umieszczone raz jeden na początku np.:

Sąd Okręgowy w . . . . .  
Do rejestru handlowego wpisano:  
dnia . . . . . 1936 r.  
. . . . .  
dnia . . . . . 1936 r.  
. . . . .

Zwłaszcza przy masowych wnioskach o wykreślenie z rejestru na podstawie art. XXX przep. wpraw. kodeks handlowy odpowiednie ogłoszenia powinny być redagowane w sposób następujący:

Sąd Okręgowy w . . . . .  
Z rejestru handlowego wykreślono z działu A na podstawie art. XXX § 2 przepisów wprowadzających kodeks handlowy firmy następujące:  
dnia . . . . . 1936 r.  
. . . . .  
dnia . . . . . 1936 r.  
. . . . .

Nazwę sądu, zarządzającego ogłoszenie, należy zawsze umieszczać przed ogłoszeniami raz jeden, przyczem powinna ona być wydrukowana w sposób, odróżniający ją od pozostałej treści ogłoszeń.

Warszawa, dn. 30 kwietnia 1936 r.

Minister Sprawiedliwości:  
Czesław Michałowski

#### OKÓLNIK Nr. 1793/II. G. S./36

w sprawie pieczęci urzędowych komorników.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych.

Pieczęć urzędową, pozostałą po ustępującym komorniku, należy przydzielić nowomianowanemu lub przeniesionemu komornikowi, chyba że pieczęć ta spowoduje zużycia lub uszkodzenia ma być w myśl § 10 rozporządzenia z dnia 28 czerwca 1929 r. o pieczęciach urzędowych w urzędach wymiaru sprawiedliwości (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 396) odesłana do Mennicy Państwowej.

Komornik, któremu została przydzielona pieczęć urzędowa po ustępującym komorniku, obowiązany jest w myśl § 40 rozporządzenia z dnia 1 grudnia 1932 r. o komornikach (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 886) zwrócić ustępującemu komornikowi wyłożony przezeń koszt nabycia pieczęci urzędowej.

Warszawa, dn. 7 maja 1936 r.

Minister Sprawiedliwości:  
Czesław Michałowski

#### OKÓLNIK Nr. 1794/I.C./36

w sprawie wykonywania egzekucji przez komorników.

##### Do Komorników.

Doszło do mej wiadomości, że niektórzy komornicy przez błędne stosowanie przepisów przyczyniają się do zwiększania kosztów oraz przewlekania postępowania egzekucyjnego. Dotyczy to postępowania komorników przy powoływaniu biegłych oraz przyjmowaniu wniosków egzekucyjnych.

Celem usunięcia tego niepożądanego stanu zarządzam, co następuje:

1) Przy wykonywaniu egzekucji z ruchomości komornik powinien sam w zasadzie oszacować zajęte ruchomości. Komornik może powołać biegłego do oszacowania zajętych ruchomości jedynie wówczas, jeżeli uzna, że mimo posiadanych wiadomości oraz doświadczenia nie jest w stanie oznaczyć wartości tych rzeczy.

Przy powoływaniu biegłego komornik winien ściśle stosować przepisy art. 588 i 589 k. p. c.

2) Przy egzekucji z nieruchomości, jeżeli oszacowanie nie zostało dokonane w sposób, wskazany w art. 671 k. p. c., komornik powoła jednego biegłego do sporządzenia protokołu opisu i oszacowania. Biegłego należy wyznaczyć stosownie do przepisów §§ 2 i 3 rozporządzenia z dnia 15 grudnia 1932 r. o postępowaniu przy opisie i oszacowaniu nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 947) z listy biegłych, ustanowionych przez prezesa sądu apelacyjnego, jeżeli przedmiotem oszacowania jest nieruchomość większej wartości. Przy nieruchomościach mniejszej wartości biegłego należy wyznaczyć z listy biegłych, ustanowionych przez kierownika sądu grodzkiego, w którego okręgu nieruchomość jest położona. Powoływanie większej ilości biegłych oraz biegłych, którzy nie są biegłymi sądowymi, powinien komornik pisemnie uzasadnić.

3) Niewłaściwą jest praktyka niektórych komorników, którzy stronom zgłaszającym się z tytułem wykonawczym i żądającym wykonania egzekucji np. z ruchomości, sporządzają wniosek o wykonanie jednej tylko czynności egzekucyjnej np. zajęcia a po wykonaniu tej czynności żądają dalszego wniosku o wykonanie sprzedaży. Praktyka ta sprzeczna z art. 540 k. p. c. wywołuje zwłokę w postępowaniu i naraża stronę nieznaną przepisów egzekucyjnych na konieczność powtórzonego udawania się do komornika i ponoszenia kosztów związanych z sporządzeniem nowego wniosku.

4) Celem oszczędzenia kosztów wierzycielom, którzy wszczynają egzekucję nie wiedząc, że egzekucja prowadzona w ostatnich tygodniach przez innych wierzycieli była bezskuteczna spowodowana brakiem majątku u dłużnika, zarządzam, ażeby komornicy po otrzymaniu wniosków tych wierzycieli zawiadamiali ich o bezskuteczności poprzedniej egzekucji.

5) Wreszcie zarządzam, ażeby komornicy zawiadamiali wierzycieli o niedościsłu do skutku pierwszej lub drugiej licytacji celem umożliwienia im złożenia wniosku o przejęcie ruchomości na własność (art. 616 i 617 k. p. c.).

Panów Prezesów i Kierowników sądów grodzkich proszę o ściśle przestrzeganie przez komorników zarządzeń, objętych niniejszym okólnikiem.

Warszawa, dnia 15 maja 1936 r.

Minister Sprawiedliwości:  
Czesław Michałowski

#### OKÓLNIK Nr. 1795/I.C./36

w sprawie stosowania taksy za czynności komorników.

##### Do Komorników.

W związku z wejściem w życie nowej taksy za czynności komorników zarządzam, ażeby komornicy przy pobieraniu opłat i należności na

pokrycie wydatków stosowali się do następującego wyjaśnienia przepisów taksy:

Do § 1. Komornik może pobierać tylko te opłaty oraz należności na pokrycie wydatków, które przewiduje taksa. Komornik ma prawo do opłaty za czynność z chwilą dokonania czynności.

Pobieranie przez komornika opłaty sądowej od podań i załączników, opłat stemplo- wych i komunalnych normują osobne przepisy.

Do § 5. W razie umorzenia lub zawieszenia egzekucji na wniosek wierzyciela, któremu sąd przyznał prawo ubogich, komornik ściągnie opłaty i wydatki od dłużnika.

Do § 6. Przy obliczaniu opłaty stosunkowej należy stosować zasady następujące:

1. Jeżeli wierzyciel w jednym wniosku żąda przeprowadzenia egzekucji na podstawie kilku tytułów wykonawczych, np. na podstawie kilku wykonanych wekslowych nakazów zapłaty, wówczas o wartości egzekwowanego roszczenia stanowi suma roszczeń, wykazanych w dołączonych do wniosku tytułach. Niewłaściwą jest praktyka niektórych komorników, którzy w tym przypadku żądają od wierzyciela oddzielnego wniosku co do każdego tytułu, ażeby pobrać opłatę i ryczałt kancelaryjny od poszczególnych wniosków.

2. Jeżeli kilku wierzycieli prowadzi egzekucję z tego samego majątku dłużnika, a sprawy ulegają połączeniu (§ 6 instrukcji) przed dokonaniem czynności wspólnej dla wszystkich spraw np. zajęcia ruchomości, komornik pobiera opłatę od sumy egzekwowanych roszczeń. Opłata ta nie może być wyższa od sumy opłat, któreby należało pobrać, gdyby egzekucję prowadzono odrębnie co do każdego roszczenia. Przykład: Wierzyciel A. egzekwuje 970 zł. Opłata za zajęcie ruchomości wynosiłaby 8 zł. Wierzyciel B. egzekwuje 40 zł. Opłata wynosiłaby 2 zł. Sprawy ulegają połączeniu. Opłata od sumy roszczeń wyniesie 10 zł, a nie 11 zł, jakby należało pobrać przy zliczeniu obu roszczeń. Pobraną opłatę należy podzielić między wierzycieli stosunkowo do wysokości egzekwowanego roszczenia, przyczem na wierzyciela nie może przypaść opłata wyższa od tej, którą musiał uiścić, gdyby prowadził egzekucję osobno co do swego roszczenia.

3. Jeżeli połączenie spraw nastąpi po dokonaniu czynności w pierwszej sprawie, opłatę za dodatkową czynność w sprawie przyłączonej, np. za zajęcie w myśl art. 587 § 1 k. p. c., komornik pobiera od wartości egzekwowanego w tej sprawie roszczenia. Pobranie opłaty w pierwszej sprawie nie ma wpływu na wysokość tej opłaty. Do innych czynności, wspólnych dla wszystkich spraw, stosuje się wyjaśnienie pod 2).

4. Jeżeli w tytule wykonawczym dłużnik został zasądzony na płacenie alimentów, podstawę obliczenia opłaty stanowi suma alimentów za jeden rok (art. 18 w związku z art. 525 k. p. c.).

Jeżeli są egzekwowane alimenty zaległe i bieżące, opłatę pobrać należy od sumy zaległych alimentów oraz sumy tych alimentów za jeden rok.

**Do § 7.** Jeżeli wierzyciel prowadzi egzekucję przeciwko kilku dłużnikom, odpowiadającym solidarnie lub niepodzielnie, należy się komornikowi za dokonanie czynności u tych dłużników jedna opłata i jeden ryczałt kancelaryjny.

Jeżeli wierzyciel żąda wykonania egzekucji na podstawie tytułu, w którym kilku dłużników zostało zasądzonych na różne świadczenia od siebie niezależne (art. 69 p. 2 k. p. c.), np. dłużnik A. na zapłacenie 200 zł, B. — 100 zł, C. — 500 zł, komornik pobierze tyle opłat i tyle ryczałtów kancelaryjnych, ilu jest dłużników.

Jeżeli wierzyciel w jednym wniosku żąda kilku rodzajów egzekucji, np. egzekucji z ruchomości i wierzytelności, eksmisji z lokalu i egzekucji z ruchomości, wówczas należy pobrać osobną opłatę za każdy rodzaj egzekucji. Ta sama zasada obowiązuje przy pobieraniu ryczałtu kancelaryjnego.

**Do § 7 p. 1.** W przypadku dokonywania w tej samej sprawie zajęcia w kilku miejscach z uwagi na znajdujące się w nich ruchomości dłużnika, np. w sklepie i mieszkaniu, komornikowi należy się tylko jedna opłata i jeden ryczałt, gdyż o wysokości tej opłaty decyduje wartość egzekwowanego roszczenia a nie wartość przedmiotu, do którego skierowano egzekucję.

Komornikowi nie należy się opłata, jeżeli w tej samej sprawie na skutek zwolnienia od egzekucji przedmiotów musi dokonać dodatkowego zajęcia innych ruchomości.

**Do § 7 p. 2.** W odróżnieniu od poprzedniej taksy przepis p. 2 § 7 nie przewiduje minimum opłaty za dokonanie sprzedaży. Minimum to wynosi obecnie, jak przy każdej opłacie stosunkowej, 2 zł.

**Do § 7 p. 3.** W razie przyłączenia się wierzyciela do prowadzonej egzekucji z nieruchomości (art. 659 k. p. c.) komornik nie pobiera od tego wierzyciela opłaty za dokonanie opisu nieruchomości, jeżeli przyłączenie się nastąpiło po dokonaniu tego opisu.

§§ 7, 9 i 10 taksy przewidują opłatę dodatkową przy czynnościach trwających kilka godzin. Opłatę tę należy obliczać następująco: Jeżeli np. opis nieruchomości trwał 6 godzin, komornikowi należy się opłata stosunkowa 6 zł oraz dodatkowa opłata za 3 godziny po 2 zł — 6 zł, razem 12 zł.

**Do § 8 p. 2.** Jeżeli komornik na wniosek wierzyciela dokonywa zajęcia wierzytelności lub prawa u kilku dłużników tej wierzytelności lub prawa, należy mu się jedna opłata stosunkowa i jeden ryczałt kancelaryjny.

**Do § 8 p. 3.** Komornikowi nie należy się opłata za sprawdzenie ruchomości w przypadku art. 586 § 3 k. p. c.

**Do § 9 p. 1.** Opłata stała za doręczenie należy się komornikowi, jeżeli doręczenia dokonywa osobiście z uwagi na wyraźny przepis ustawy.

**Do § 9 p. 3.** Jeżeli dłużnik wierzytelności (władza asygnująca) przesyła komornikowi np. kwotę 150 zł jako sumę 3 rat, komornik pobiera opłatę w wysokości 1 zł a nie 3 zł. Wyjaśnienie to stosuje się i do rat płaconych przez dłużnika.

Komornik pobiera opłatę od tych rat na pokrycie długu, które dłużnik płaci z własnej inicjatywy, nie powodując przez to przewleczenie postępowania egzekucyjnego, bądź od rat płaconych przez dłużnika za zgodą wierzyciela. Komornik nie może sam rozkładać na raty zapłaty długu i powodować przez to odroczenia wykonania właściwej czynności egzekucyjnej np. zajęcia lub sprzedaży. Komornik nie pobiera tej opłaty, jeżeli dłużnik płaci dług w całości.

Opłata nie należy się komornikowi, jeżeli dłużnik wierzytelności składa zajętą sumę do depozytu sądowego.

**Do § 11.** Komornik ma prawo do opłaty 2 zł we wszystkich przypadkach, gdy czynność, dla której wykonania przybył na miejsce, do skutku nie doszła. Może to nastąpić między innymi wskutek: 1) mylnego adresu dłużnika, 2) braku przedmiotów, podlegających zajęciu, 3) braku zajętych przedmiotów przy sprzedaży, 4) zapłaty, 5) braku licytantów, 6) wstrzymania, zawieszenia lub umorzenia egzekucji. Komornik nie ma prawa do opłaty, jeżeli niedojście do skutku czynności nastąpiło z jego winy.

Komornikowi nie należy się opłata, jeżeli w tej samej sprawie przeciwko jednemu lub kilku dłużnikom zajął już choćby u jednego dłużnika jakiegokolwiek ruchomości, bez względu na to, czy ruchomości te wystarczają na zaspokojenie należności wierzyciela. Pobranie tej opłaty w przypadku niedokonania zajęcia u innych dłużników byłoby nieuzasadnionem powiększeniem kosztów egzekucyjnych, skoro komornik pobrał opłatę za zajęcie od wartości egzekwowanego roszczenia. Natomiast w przypadku, gdy egzekucja u wszystkich dłużników nie doprowadza do zajęcia, komornikowi należy się tyle opłat, ilu jest dłużników.

**Do § 13.** Przepis ustępu drugiego tego paragrafu dotyczy tych czynności, które nie są wymienione w ustępie pierwszym. Za dokonanie czynności wymienionych w ustępie pierwszym komornik ma prawo pobrać tylko opłatę stałą w wysokości określonej w p. 1 i 2 tego ustępu.

Jeżeli w postępowaniu niespornem lub upadłościowym komornik dokonywa w myśl § 13 ustęp drugi oszacowania majątku równocześnie ze spisem majątku, wówczas stosuje się

przepis ustępu 2 § 8 i komornik nie ma prawa pobierania osobnego wynagrodzenia z § 8 ustęp 1 p. 5. W tym przypadku za obie te czynności przypada jedynie opłata z § 13 ustęp pierwszy p. 2a.

**Do § 16.** Ryczałt kancelaryjny należy się komornikowi tylko w postępowaniu egzekucyjnym. W postępowaniu niespornem i upadłościowym komornik ma prawo do wynagrodzenia określonego w § 17 taksy.

Ryczałt kancelaryjny obejmuje nie tylko wynagrodzenie za samo sporządzenie pisma, ale i zwrot kosztów papieru, druku i t. p.

Ryczałt od wniosku o podjęcie zawieszony lub wstrzymanej egzekucji należy się komornikowi jedynie wówczas, jeżeli egzekucja została zawieszona lub wstrzymana na podstawie formalnego postanowienia sądu lub komornika.

Ryczałt kancelaryjny nie należy się komornikowi:

1) w przypadku dokonywania doręczenia, przewidzianego w § 9 p. 1 taksy,

2) w przypadku wykonywania polecenia sądu np. wprowadzenia zarządcy w zarząd nieruchomości,

3) jeżeli wniosek o wszczęcie egzekucji został zgłoszony u niewłaściwego komornika.

Komornik ma prawo do ryczałtu, jeżeli dopiero w toku postępowania okaże się, że egzekucja należy do innego komornika,

4) od wniosku o wyznaczenie licytacji czy też od wniosku o dokonanie opisu i oszacowania nieruchomości.

**Do § 18.** Jeżeli komornik w czasie jednego przejazdu służbowego udaje się do kilku miejscowości, należy mu się wynagrodzenie za przejazd do każdej z tych miejscowości. Przykład: Komornik udaje się do miejscowości A, B, C, położonych A o 10 km, B o 15 km, C o 20 km od siedziby komornika. Wynagrodzenie za ten przejazd, uwzględniając drogę powrotną, wyniesie dla miejscowości A — 10 km × 2 po 20 gr = 4 zł, B — 15 km × 2 po 20 gr = 6 zł, C — 20 km × 2 po 20 gr = 8 zł. Razem 18 zł.

Jeżeli komornik w miejscowości B wykonywa czynności w 3 sprawach należne mu wynagrodzenie w kwocie 6 zł ulega równemu podziałowi między te sprawy.

Za siedzibę komornika należy uważać miejsce, gdzie znajduje się biuro komornika.

W razie zastępstwa komornika przez komornika sąsiedniego rewiru, za siedzibę należy uważać miejsce biura zastąpionego komornika.

Jeżeli komornik korzysta ze środka lokomocji dostarczonego mu przez stronę, nie ma prawa do wynagrodzenia za przejazd.

Celem obniżenia kosztów egzekucji komornicy obowiązani są łączyć do jednego wyjazdu sprawy, które mają być załatwione w tej samej

miejscowości, chyba że rodzaj sprawy np. zabezpieczenie roszczenia wymaga osobnego wyjazdu komornika.

Dla kontroli podziału wynagrodzenia za przejazd komornicy winni w prowadzonych terminarzach (§ 69 p. 7 instrukcji) notować przy każdej czynności, dokonywanej poza granicą administracyjną miejscowości, w której ma siedzibę, miejsce dokonania czynności oraz odległość tego miejsca od siedziby komornika. W tym celu każdy komornik powinien utrzymywać w biurze wykaz odległości od swojej siedziby miejscowości, znajdujących się w jego rewirze. Wykaz powinien być poświadczony przez właściwą władzę administracyjną.

**Do § 19.** W związku z obniżeniem wynagrodzenia komornika za egzekucję grzywnien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania, nie przewyższających 20 złotych, zarządzam, ażeby komornicy wykonywali egzekucje tych należności przy sposobności egzekucji należności prywatnych.

W sprawach egzekucyjnych wszczętych z urzędu komornik z sumy uzyskanej z egzekucji, o ile nie ma nastąpić podział tej sumy przez sąd, pokrywa swoje należności a resztę przekazuje na pokrycie egzekwowanego roszczenia. Komornicy obowiązani są umarzać postępowanie w tych sprawach, jeżeli jest oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych (art. 561 p. 6 k. p. c.).

W końcu zarządzam, ażeby komornicy w każdej sprawie sporządzali szczegółowe zestawienie kosztów egzekucyjnych z wymienieniem pobranych opłat, ryczałtu kancelaryjnego, kosztów ogłoszeń, dorąceń i innych wydatków. Odpisy tych zestawień obowiązani są komornicy doręczać na żądanie wierzyciela lub dłużnika.

Panów Prezesów i Kierowników sądów grodzkich proszę o czuwanie nad ściśłem przestrzeganiem przez komorników taksy za ich czynności z uwzględnieniem wyjaśnień i zarządzeń, zawartych w niniejszym okólniku. Okólnik niniejszy uchyla okólnik w sprawie wyjaśnienia przepisów taksy za czynności komorników poz. 147 II Zb r. i ok.

Warszawa, dnia 15 maja 1936 r.

Minister Sprawiedliwości:

Czesław Michałowski

#### KOMUNIKAT

w sprawie obrotów za pośrednictwem P. K. O. i pokrywania kosztów przekazywania należności służbowych.

Ministerstwo Skarbu L. D. III. 4904/3/36.  
Warszawa, dnia 9 kwietnia 1936 r. Obroty za pośrednictwem P. K. O. Do Kancelarii Cy-

wilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w/m.

Celem ujednostajnienia trybu postępowania w obrotach za pośrednictwem P. K. O. Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości niżej przytoczone zasady, ustalone przez Poczta Kasę Oszczędności w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu:

1) Czeki przelewowe pojedyncze, oraz czeki zbiorowe, zarówno przelewowe jak i przekazowe, mogą być wystawiane na sumy nieograniczone.

2) Czeki przekazowe pojedyncze jak również załączniki do czeków zbiorowych tak przelewowych jak i przekazowych (dowody przelewu, przekazy) nie mogą przekraczać kwoty 20.000 zł.

3) Przekazy czekowe, płatne w miejscowościach, w których niema Oddziału Banku Polskiego lub Oddziału P. K. O., nie mogą przekraczać kwoty 2.000 zł.

4) W przypadkach dołączenia do czeków przelewowych blankietów nadawczych zamiast dowodów przelewu (§ 28 p. 3 przepisów rach. kas. dla władz i urz. p.), należy odnotować na wszystkich 3-ch odcinkach blankietu numer konta, z którego przelew ma być dokonany, a to w formie adnotacji: „przelew z konta Nr. . . .”.

5) Spisy przekazów należy sporządzać tak, aby przekazy ponad 500 zł były zgrupowane razem — na początku lub na końcu spisu, jeżeli zaś do czeku załączono kilka arkuszy spisów, wtedy przekazy ponad 500 zł winny być objęte osobnym spisem. Takie zgrupowanie ułatwia czynności na terenie P. K. O.

6) Te egzemplarze spisów przelewów oraz spisów przekazów, które zwracane są władzom asygnującym (§ 28 ust. 4 przep. rach. kas. dla władz) mają zawierać stemple P. K. O. na dowód skutecznego przelewu względnie przekazu oraz sprawdzenia spisów z załącznikami (dowodami przelewu, przekazami).

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że zgodnie z zasadą wyrażoną w p. IV okólnika Min. Skarbu z dn. 6 października 1934 r. Nr. D. III. 16392/3/34, w myśl której koszty przekazywania za pośrednictwem P. K. O. uposażeń i

innych należności służbowych pokrywają władze asygnujące z własnych kredytów, również w przypadkach przekazywania wspomnianych uposażeń przekazami pocztowymi (z pominięciem drogi na P. K. O.) winny władze asygnujące pokrywać koszty przekazów z własnych kredytów, ponieważ w cz. 8 budżetu kredytów na ten cel w odpowiedniej wysokości nie przewidziano. Sposób przekazywania należności, płatnych poza siedzibą kasy urzędu skarbowego, wskazany jest w § 25 p. 4 c. przep. rach. kas. dla władz i urzędów państw., który to przepis przewiduje, jako zasadę ogólną, korzystanie z pośrednictwa P. K. O., pozostawiając stosowanie trybu § 32 cytowanych przepisów raczej do przypadków sporadycznych. Ministerstwo Skarbu nie zamierza jednak krępować władze asygnujące w wyborze sposobu dokonywania wypłat, w przypadkach natomiast, kiedy władza asygnująca zarządzi ogólne stosowanie przekazów pocztowych, zamiast dotychczasowych czeków przekazowych na P. K. O. (np. przekazywanie uposażeń nauczycielstwu szkół powszechnych, funkcjonariuszom Stadnin Państwowych i t. p.), Ministerstwo Skarbu prosi o pokrywanie kosztów przekazów z własnych kredytów z uwagi na wspomniany wyżej brak na ten cel kredytów w cz. 8 budżetu.

Przy tej sposobności Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że ostatnio ponownie zostały poczynione starania o zryczałtowanie opłat manipulacyjnych od przekazów na P. K. O., co prawdopodobnie w niedługim czasie zostanie zrealizowane, a tem samem stałaby się nieaktualna sprawa pokrywania kosztów przekazów.

### KOMUNIKAT

w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych.

Do wiadomości urzędów wymiaru sprawiedliwości.

Ministerstwo Sprawiedliwości, stosownie do § 3 reg. ogr., zawiadamia, że w Nr. 7 i 8 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu za 1936 r., pozycje 213, 214, 215 i 251 ogłoszono wykładnię ustawy o opłatach stemplowych.

## RUCH SŁUŻBOWY.

### Obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich.

Miejscowość	S t a n o w i s k a				
	Sędziowie apelacyjni	Sądy okręgowe		Sądy grodzkie	
		Sędziowie okręgowi	Sędziowie śledczy	Sędziowie sprawujący kierownictwo sądu	Sędziowie grodzcy
Kalisz					1
Katowice			1		
Łomża		1 k.			
Myszyniec (s. o. w Łomży)					1
Rawa Mazowiecka (s. o. w Piotrkowie)					1
Równe			1*)		
Stanisławów					1

\*) Z siedzibą w Sarnach.

U w a g a: k. — oznacza wydz. karny.

Podania ze zgłoszeniem kandydatury na powyższe stanowiska należy wnosić w terminie czternastodniowym od daty niniejszego Dziennika do właściwego prezesa sądu.

### ADWOKATURA.

W okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Chiel Tenenbaum, z siedzibą w Gorlicach.

Dr. Mojżesz Pfau, z siedzibą w Krakowie, ul. Barska 15.

Skreślony z listy adwokatów:

Karol Hajdukiewicz w Kętach, z dniem 8 kwietnia 1936 r., wskutek śmierci.

W okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu:

Wpisany na listę adwokatów:

Ludwik Łańcucki, z siedzibą w Poznaniu, ul. Sew. Mielżyńskiego 2.

### BIBLIOGRAFJA.

Wyszedł z druku 2-gi zeszyt „Ruchu Prawniczego, Ekonomicznego i Socjologicznego” zawierający artykuły: „Przestępstwa w związku z zaspakajaniem popędu płciowego” przez prof. W. Grzywo-Dąbrowskiego; „Z powodu nowelizacji ustawy o spółdzielniach” przez prof. adw. A. Jackowskiego; „Prawo karne i prawo obywatela” przez prof. J. Makarewicza; „Skutki nieuznania rządów sowieckich w prawie międzynarodowym prywatnym” przez L. R. Taylora; „O metodzie w ekonomii” przez prof. T. Brzeskiego; „Wolność związków zawodowych we współczesnym państwie” przez X. prof. A. Wojcickiego; „Kryzys liberalizmu jako kryzys wymiany i podziału pracy” przez prof. F. Zweiga; „Zagadnienie racjonalizacji organizacyjnej i finansowej przedsiębiorstw komunalnych” przez prof. Wł. L. Biegeleisena. — Przedład piśmiennictwa: 55 recenzji i sprawozdań krytycznych z

zakresu prawa, ekonomji, nauk handlowych i socjologii oraz bogata bibliografia odnośnej literatury polskiej i obcej. — Sądownictwo: Przegląd orzecznictwa karnego i cywilnego Sądu Nawyższego i Najw. Tryb. Admin. dla wszystkich ziem polskich. Orzecznictwo Najwyższego Sądu Wojskowego. — Kronika gospodarcza, socjalna i samorządowa. Przegląd prawodawstwa (prawo administracyjne przez doc. dr. J. St. Langroda). — Miscellanea.

## SPROSTOWANIE.

We wzorze wykazu czynności sędziego śledczego, załączonym do zarządzenia, umieszczonego w II Zbiorze rozk. i ok. poz. 264 przedziałka przedostatnia, wykazująca „Ilość osób, pozostających w areszcie w toku śledztwa” powinna nosić nagłówek „dłużej niż 1/2 roku”, nie zaś „dłużej niż rok”.

Znajdujące się w obiegu formularze wykazu należy odpowiednio poprawić.

---

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

Nr. 83394.

Konto czekowe w P. K. O.: Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości Nr. 30122.

Cena 25 gr.

Od Administracji: Prenumerata Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości wynosi 2 zł kwartalnie, 8 zł rocznie. Prenumeratę opłacać należy przynajmniej na tydzień przed rozpoczęciem każdego kwartału. Reklamacje spowodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Urzędowego należy wносить niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.